

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

LXVII. Magdalena animo linquitur Christi tractans vulnera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Ite graues torques, seruo modò vincula collo:
 Ite rosæ, leto spinea silua meo.
 Denique quotquot opes vitreo dat mundus a-
 ceruo,
 Ite, mei fontes & seges atra mali.
 Ab Domini pede læta bibo, simul erogo fletum:
 Deque piis lacrymis ebria pocla lego.
 Mæror enim quasi lætitiae sator vberet botro,
 Cùm biberit lacrymas, mustea pocla vouet,
 Vndat inexhausto vindemia macta Lyæo,
 Hoc de fonte satur si bibat hospes Amor.

L X V I I .

M A G D A L E N A animo linquitur
 C H R I S T I tractans vulnera.

P E R T E N T A T trepidante manu, digitosque
 retractat
 Anxia, & in crudo vulnere læsa tremit.
 Nunc labra, nunc pectus, fractos nunc luminis
 orbes,
 Nunc mulcent laceros oculi blanda pedes.
 Ora, genas, oculosque, latusque, necisq; cauernas,
 Abruptosque pedes, diuidualque manus,
 Rursus hiantem legit animâ, & rimatur auaris
 Rursus hians oculis; rursus & ægra gemit.
 Rursus & includunt suspiria muta querelas,
 Singultimque secat murmur inane dolor.
 Iamq; adeò viuum C H R I S T O fit tota sepulcrum
 Magdala, Magdaleo yiuat vt ille sinu:
 Cumq; Dei de morte nouam dët vulnera morte,
 Ipsa suo C H R I S T Y M corde dat yisque mori.

MAGDA-